

Mediambient

El riu Ebre tornarà a tenir esturions després de quaranta anys

El projecte LifeMigratoEbre, que es basa en el repoblament de peixos migradors al tram final del riu Ebre, ja compta amb els quatre esturions que iniciaran aquest pla. Es troben a l'IRTA, a Sant Carles de la Ràpita

N. MESSEGUER
SANT CARLES DE LA RÀPITA

LifeMigratoEbre és el projecte que estan desenvolupant l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre (IDECE), l'Institut de Recerca i Tecnologies Agroalimentàries (IRTA), el Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis de la UVIC, el departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el Parc Natural del Delta de l'Ebre i la Fundació Catalunya 'La Pedrera'. L'alcalde de la Ràpita, Josep Caparrós, va explicar que «LifeMigratoEbre es basa en la recuperació de diferents espècies migratòries com la saboga, la llamprea, l'anguila i l'esturió al tram final del riu Ebre», i continuava explicant que «són espècies que hem perdut des de fa dècades, per això esperem que s'acaben adaptant al nostre microclima tan característic i que a poc a poc es baixin introduint al nostre territori».

I és que fa més de quaranta anys que no es veuen aquests peixos al riu Ebre i això que els primers registres que parlen sobre ells es remunten a l'època àrab. Més que la caça (ja que dels esturions s'extrau el caviar), les causes que van aconseguir la seva desaparició van ser: la construcció de preses, la contaminació i la dismi-

Les peixeres de l'IRTA, amb un dels esturions al fons FOTO: JOAN REVILLAS

nució del cabal. És una espècie molt sensible i susceptible als canvis, i aquest conjunt d'adversitats van dictaminar la seva mort. També un altre element important que dificulta encara més el seu repoblament és l'esperança de vida d'aquests animals. Viuen aproximadament uns noranta anys i,

com els éssers humans, comencen a criar quan tenen una edat de dotze o tretze anys.

Primera fase superada

Ara tot just farà dues setmanes que el projecte va culminar la primera fase i probablement una de les més complexes, com era tras-

lladar els exemplars des del centre de conservació MIGADO de St. Seurin-sur l'Isle, a França, fins a les instal·lacions de l'IRTA de Sant Carles de la Ràpita. Després de dues setmanes en observació per controlar la seva adaptació, van presentar ahir a l'IRTA l'ambició projecte. Alfons Montserrat, direc-

tor de l'ICD, afirmava que «estem molt satisfets, és un pas important i sense la col·laboració de totes les institucions no ho haguérem aconseguit».

La connectivitat del riu

I és que calen moltes mans per tirar aquest projecte endavant perquè les espècies migradores necessiten una bona connectivitat i permeabilitat del riu «cal estudiar els obstacles que es poden trobar als peixos en el seu itinerari, per exemple ja fa un temps es va fer una rampa a Ascó per facilitar el pas dels peixos a l'assut» explicava Montserrat per continuar amb «tot i que queda pendent també fer una infraestructura per l'assut de Xerta». A banda d'això, un altre repte que ha d'assolir LifeMigratoEbre és l'adaptació dels animals. El director de l'ICD, Alfons Montserrat, deia que «hem reintroduït la mateixa espècie que hi havia aquí, però penseu que aquests quatre peixos vénen de l'Atlàntic», així, doncs, han de passar tot un procés d'adaptació tant de la temperatura com de la salinitat de l'aigua. Amb el repoblament es pretén aconseguir una millor diversitat ambiental i fer de les Terres de l'Ebre un paradigma de territori sostenible.